

vedroerende fortolkningen af artikel 33 i Raadets sjette direktiv 77/388 af 17 . maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter _ Det faelles mervaerdiavgiftssystem : ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 , s . 1).

2 Spoergsmaalet er stillet som led i en tvist mellem kurator i konkursboet SA Rousseau Wilmot og Caisse de compensation de l ' Organisation autonome nationale de l ' industrie et du commerce (Organic), som varetager opkraevningen af » contribution sociale de solidarité « (bidrag til social solidaritet) og » taxe d ' entr ' aide « (afgift med henblik paa gensidig bistand). Organic konstaterede , at selskabet var i restance med betalingen af en del af de naevnte to afgifter for 1981 og det fulde afgiftsbeloeb for 1982 , men selskabet og kurator i konkursboet fremsatte indsigelse mod , at de af Organic anmeldte fordringer opfoertes paa boets fordringsfortegnelse . Tribunal de commerce de Cambrai forkastede indsigelsen , hvorefter selskabet og kurator ankede dommen .

3 Ved Cour d ' appel de Douai gjorde Rousseau Wilmot gaeldende , at bidraget til social solidaritet var fastsat til 0,1% af omsaetningen , selv om harmoniseringen af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter ifoelge selskabet har bevirket en begraensning af staternes befoejelser til at opretholde eller indfoere saadanne afgifter . Selskabet paaberaabte sig navnlig artikel 33 i sjette direktiv . Heroverfor anfoerte Organic , at formaalet med bidraget til social solidaritet og afgiften med henblik paa gensidig bistand er at skaffe supplerende midler til finansieringen af de sociale sikringsordninger vedroerende alderspension og sygdom for handlende og selvstaendige haandvaerkere ; der er saaledes tale om en afgift af social karakter , mens artikel 33 i sjette direktiv udelukkende vedroerer fiskale afgifter .

4 Herefter forelagde den nationale ret Domstolen et praedjudicielt spoergsmaal om , hvorvidt artikel 33 i sjette direktiv skal fortolkes saaledes , at der ikke kan ske anvendelse af bestemmelser i en medlemsstat , hvorefter selskaber , offentligt ejede virksomheder og andre virksomheder af offentlig karakter til en forsikringsordning vedroerende sygdom og moderskab for selvstaendige naeringsdrivende i andre erhvervsgrene end landbruget og til forsikringsordninger vedroerende alderspension for handlende og selvstaendige haandvaerkere skal betale en saadan afgift som » contribution sociale de solidarité et taxe d ' entr ' aide « , hvis beregningsgrundlag er de af ordningen omfattede selskabers og virksomheders samlede aarlige omsaetning rensat for afgifter .

5 Der er indgivet skriftlige indlaeg af Organic , den franske regering og Kommissionen . Rousseau Wilmot har givet moede under den mundtlige forhandling .

6 Det er under sagen oplyst , at bidraget til social solidaritet blev indfoert i Frankrig ved bekendtgoerelse 67-828 (JORF af 28 . 9 . 1967) , og at det indgaar i en forsikringsordning vedroerende sygdom og moderskab samt alderspension for selvstaendige naeringsdrivende i andre erhvervsgrene end landbruget . Ved lov nr . 70-13 (JORF af 6 . 1 . 1970) bestemtes det , at afgiften skal betales af visse grupper af handelsselskaber , dog med visse undtagelser . Afgiften betales pr . aar og kan i henhold til en herom udstedt bekendtgoerelse ikke overstige 0,1% af selskabets omsaetning ; den opkraeves ikke , naar omsaetningen er mindre end 500 000 FF . Med hensyn til tvister vedroerende afgiften er de i lov om social sikring angivne retter kompetente ; kravet er sikret ved pant i debtors samlede formue , herunder loesoere og fast ejendom , paa de i naevnte lov angivne betingelser .

7 Afgiften med henblik paa gensidig bistand blev i Frankrig indfoert ved lov nr . 72-657 (JORF af 14 . 7 . 1972) for at finansiere oekonomisk bistand til visse grupper af aeldre handlende og haandvaerkere . Afgiften , der udgjorde en bestemt andel af bidraget til social solidaritet , blev med virkning fra 31 . december 1984 ophaevet ved lov nr . 84-1208 (JORF af 31 . 12 . 1984) .

8 Artikel 33 i sjette direktiv har foelgende ordlyd :

»Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for , at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter paa forsikringskontrakter og paa spil og væddemaal , punktafgifter , indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter , der ikke har karakter af omsætningsafgift« .

9 Det bemærkes , at besvarelsen af det forelagte spørgsmål saaledes afhaenger af , om saadanne afgifter som et bidrag til social solidaritet og en afgift med henblik paa gensidig bistand , der beregnes paa grundlag af et selskabs omsætning , kan antages at have karakter af omsætningsafgift i henhold til sjette direktiv .

10 Rousseau Wilmot har i den forbindelse gjort gældende , at de paagældende to afgifter klart er »skatter og afgifter« i henhold til ovennævnte artikel 33 , idet de paalignes paa grundlag af omsætningen . I henhold til selve bestemmelsens ordlyd kan en medlemsstat ikke længere opretholde eller indføre saadanne afgifter . Spørgsmaalet om , hvorvidt de nævnte afgifter er af fiskal karakter , eller om de derimod henhoerer under omraadet for social sikring , er uden betydning , idet der under alle omstaendigheder er tale om obligatoriske afgifter , der har karakter af omsætningsafgift .

11 Organic har foerst understreget , at bidraget til social solidaritet ikke har fiskal karakter , og videre anfoert , at en afgift som den nævnte ikke har de egenskaber , som navnlig karakteriserer omsætningsafgifter , saaledes som de kan udledes af harmoniseringsdirektiverne og Domstolens praksis . En omsætningsafgift er i henhold til EF-direktiverne en generel afgift , der rammer en transaktion : afgiftspligten indtraeder ved salg af en vare eller levering af en tjenesteydelse ; afgiftsgrundlaget er den pris , der betales for transaktionen , og afgiften lægges direkte oven i prisen paa varen eller tjenesteydelsen .

12 Den franske regering har fremfoert tilsvarende argumenter . Bidraget til social solidaritet er ikke , som det er tilfaeldet med omsætningsafgifter , en forbrugsafgift , der er proportional med varernes eller tjenesteydelsernes pris , men en afgift , der opkræves pr . aar paa grundlag af omsætningen i det foregaaende aar renset for afgifter .

13 Ifoelge Kommissionen skal artikel 33 i sjette direktiv fortolkes i lyset af den harmoniseringsproces for omsætningsafgifter , der indledtes ved det foerste direktiv paa omraadet , som blev udstedt i 1967 (direktiv 67/227 , EFT 1967 , s . 12) . Det fremgaar af betragtningerne til det foerste direktiv , at harmoniseringen skal foere til afskaffelse af kumulative flerledsaftssystemer og til , at alle medlemsstater antager et faelles merværdiafgiftssystem . De omsætningsafgifter , der omfattes af harmoniseringsdirektiverne , er foelgelig saadanne afgifter , der rammer omsætningen af varer og tjenesteydelser ; de omfatter ikke et bidrag til social sikring , som beregnes paa grundlag af en virksomheds omsætning og ikke rammer de enkelte transaktioner .

14 Foerst bemærkes , saaledes som Kommissionen med rette har paapeget , at rækkevidden af artikel 33 i sjette direktiv maa fastlægges i lyset af formaalet med bestemmelsen inden for rammerne af den ordning om omsætningsafgifter , der er harmoniseret i form af et faelles merværdiafgiftssystem .

15 I henhold til artikel 2 i det foerste direktiv bygger det faelles system paa den grundsætning , at der til og med detailomsætningsleddet svares en generel forbrugsafgift af varer og tjenesteydelser med en sats , der udgoer noejagtig samme andel af disse varers og tjenesteydelsers pris uden hensyn til , hvor mange gange de tidligere i produktions- og omsætningsforloebet er omsat . Dog skal der for hver transaktion kun svares moms med fradrag af det momsbeløb , der direkte er blevet svaret af priserne paa de forskellige elementer , der indgaar i prisdannelsen . Fradragsmekanismen er efter artikel 17 , stk . 2 , i sjette direktiv saaledes udformet , at kun afgiftspligtige personer i den moms , de skal betale , kan fradrage den moms , der er blevet

paalagt varerne i det foregaaende omsaetningstrin .

16 Artikel 33 i sjette direktiv , hvorefter medlemsstaterne frit kan opretholde eller indfoere visse indirekte afgifter , som f.eks . punktafgifter , paa betingelse af , at der ikke er tale om afgifter , »der ... har karakter af omsaetningsafgift« , har til formaal at forhindre , at det faelles mervaerdiavgiftssystemets funktion bringes i fare paa grund af afgifter i en medlemsstat , som paalaegges omsaetningen af varer og tjenesteydelser , og som rammer den erhvervsmaessige omsaetning paa tilsvarende maade som moms . Formaalet med bestemmelsen kan saaledes ikke antages at vaere at forbyde medlemsstaterne at opretholde eller indfoere afgifter , som ikke er fiskale , men som er indfoert med det saerlige formaal at skaffe midler til sociale ordninger , baseret paa virksomhedernes eller visse grupper af virksomheders aktiviteter , og beregnet paa grundlag af den samlede aarlige omsaetning uden direkte at paavirke prisen paa varer og tjenesteydelser .

17 Det forelagte spoergsmaal maa derfor besvares med , at begrebet »skatter og afgifter , der ikke har karakter af omsaetningsafgift« i artikel 33 i sjette direktiv skal fortolkes saaledes , at det omfatter en afgift , som ikke er fiskal , som skal betales af selskaber eller visse former for selskaber til sociale sikringsordninger , og som beregnes paa grundlag af de afgiftspligtige selskabers samlede aarlige omsaetning .

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

18 De udgifter , der er afholdt af Den franske Republiks regering og af Kommissionen , som har afgivet indlaeg for Domstolen , kan ikke godtgoeres . Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgoer et led i den sag , der verserer for den nationale ret , tilkommer det denne at traeffe afgørelse om sagens omkostninger .

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

kender

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

vedroerende det spoergsmaal , som er forelagt af Cour d ' appel de Douai ved dom af 29 . november 1984 , for ret :

Begrebet »skatter og afgifter , der ikke har karakter af omsaetningsafgift« i artikel 33 i det sjette direktiv skal fortolkes saaledes , at det omfatter en afgift , som ikke er fiskal , som skal betales af selskaber eller visse former for selskaber til sociale sikringsordninger , og som beregnes paa grundlag af de afgiftspligtige selskabers samlede aarlige omsaetning .